

Sygn. akt II Ka 315/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	p.o. sekr. sąd. Kinga Ambroziak vel Mrozowicz

przy udziale prokuratora Andrzeja Boruty

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2022 r.

sprawy **R. K.**

oskarżonego o czyn z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 21 marca 2022 r. sygn. akt II K 1838/21

I. w zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 440 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 315/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 21 marca 2022 roku w sprawie II K 1838/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		R. K.	od 21 września 2021 roku oskarżony R. K. zgłasza się co dwa tygodnie na konsultacje indywidualne do terapeuty uzależnień w Stowarzyszeniu na rzecz osób dotkniętych chorobą alkoholową, narkomanią i hazardem „SZANSA”	kopia zaświadczenia wystawionego przez Stowarzyszenie „SZANSA” w S.	129
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1	kopia zaświadczenia	zaświadczenie uznano za wiarygodne, gdyż zostało sporządzone przez instytucję zajmującą się terapią uzależnień.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w wymiarze 5 miesięcy z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby 2 lat oraz dodatkowe orzeczenie obok kary pozbawienia wolności kary grzywny przy wymiarze których Sąd pominął istotne okoliczności łagodzące, takie jak: kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości na prośbę kolegi	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>celem pomocy w wywiezieniu szamba, kierowanie pojazdem mechanicznym we wsi, w godzinach późno popołudniowych w czasie weekendu, przy małym natężeniu ruchu, poruszanie się pojazdem mechanicznym przez krótki odcinek drogi, uczęszczanie przez oskarżonego na terapię uzależnienia od alkoholu, co świadczy, iż adekwatną karą wymierzoną oskarżanemu powinna być kara grzywny.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- odnosząc się do zasadności zarzutu należy na wstępie stwierdzić, iż analiza treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, że Sąd Rejonowy, przy wymiarze kary, nie odwołał się do okoliczności zawartych w zarzucie skarżącego. Niemniej jednak, w ocenie Sądu Okręgowego, okolicznościom wskazanym przez apelującego, nie należy nadawać zbytnej wagi, w sytuacji kiedy Sąd Rejonowy wziął pod uwagę przy ustalaniu wymiaru kary oskarżonemu R. K. jego uprzednią niekaralność, przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a także wyrażenie skruchy, co znajduje odpowiednie odzwierciedlenie w rozstrzygnięciu tegoż sądu i jego pisemnym uzasadnieniu. Ustalenia Sądu pierwszoinstancyjnego są słuszne, a podnoszone przez obrońcę okoliczności nie wpływają na treść orzeczenia jakie zapadło względem oskarżonego, albowiem nie wykazują na tyle istotnych faktów, aby wyrok znacząco wobec oskarżonego złagodzić. Kierowanie ciągnikiem w tak znacznym stanie</p>		

nietrzeźwości, bez względu na to czy oskarżony chciał pomóc koledze, bez względu na porę dnia czy natężenie ruchu drogowego, stwarzało realne zagrożenie dla życia i zdrowia innych uczestników ruchu drogowego, zwłaszcza że oskarżony kierował pojazdem gabarytowo większym niż standardowy samochód osobowy. W zakresie okoliczności uczęszczania oskarżonego na terapię uzależnień od alkoholu, należy stwierdzić, że podjęcie przez oskarżonego konsultacji prowadzonych przez terapeutę uzależnień zasługuje na aprobatę, lecz nie należy tej okoliczności uznawać za podstawę do zmniejszenia kary czy zmiany jej rodzaju. Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 115 § 2 kk, stopień szkodliwości społecznej czynu zależy m.in. od okoliczności czynu, postaci zamiaru czy motywacji, a nie zależy natomiast od zachowania oskarżonego w toku procesu. Natomiast podjęte przez oskarżonego działania zostały uwzględnione przez Sąd Rejonowy, zgodnie z art. 53 § 2 kk, na etapie wymierzania kary.

- zdaniem Sądu Okręgowego, wbrew odmiennym wywiodom apelującego, orzeczona względem oskarżonego R. K. kara w żadnym razie nie nosi cech rażącej niewspółmierności, a tylko takiego rodzaju niewspółmierność mogłaby powodować wydanie orzeczenia reformatoryjnego.

Niewspółmierność rażąca to znaczna, zasadnicza, „bijąca w oczy” różnica między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą. Zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen można zasadnie podnosić tylko wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy

zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy (wyrok SN z 16.11.2021 r., II DOW 15/21, LEX nr 3261440). Odnosząc się sensu stricto do podniesionego zarzutu, w ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy wymierzając R. K. karę wziął pod uwagę wszystkie ogólne dyrektywy wymiaru kary, wskazane w art. 53 kk, odpowiednio baczył na okoliczności dotyczące jego osoby, zarówno łagodzące i obciążające, wskazując należyte argumentację na ich poparcie w stosownej części pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, przy czym karę dostosował do stopnia jego winy, jak i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu.

- w literaturze wskazuje się, że wypicie 0,5 l piwa o zawartości 5,5% alkoholu powoduje stężenie alkoholu we krwi w wysokości 0,3 ‰ (W. Kotowski, Ustawa..., s. 489). Podnosi się, że dorosły człowiek o wadze od 70 do 75 kg osiąga stan po użyciu alkoholu (od 0,2 do 0,5‰) po wypiciu kieliszka wódki, lampki wina lub dużego kufła (0,5 l) piwa, a poziom około 0,6‰ alkoholu we krwi osiąga się po wypiciu trzech takich porcji (A. Świącicki, Podstawowe wiadomości o alkoholu i alkoholizmie, Warszawa 1977, s. 12). Wobec powyższego, zawartość alkoholu oskarżonego w wydychanym powietrzu, tj. 1,227 mg/l należy ocenić jako znaczną, gdyż stanowiła prawie pięciokrotność progu stanu nietrzeźwości.

- kara wymierzona oskarżonemu, tj. 5 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz integralnie związana z nią kara grzywny, orzeczona na podstawie art. 71 § 1 kk jest w przekonaniu Sądu Odwoławczego karą sprawiedliwą,

<p>która spełnia cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do R. K., a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Dodatkowo orzeczenie grzywny przy karze pozbawienia wolności, jako rozstrzygnięcie stanowiące realną dolegliwość dla oskarżonego, ma jeszcze bardziej utwierdzić go w przekonaniu o naganności jego zachowania, a także o braku bezkarności dla takiego typu zachowań w przyszłości.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1) o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu zamiast kary pozbawienia wolności w wymiarze 5 miesięcy z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby 2 lat, kary grzywny w rozmiarze 150 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł,</p> <p>2) orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w wymiarze 3 lat</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>bezzasadność zarzutu warunkowała niezasadność wniosku, z którym wystąpił skarżący.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
całość wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 21 marca 2022 roku, sygn. akt II K 1838/21	
Zwiążłe o powodach utrzymania w mocy	
wobec bezzasadności zarzutu apelacji obrońcy oskarżonego i braku okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany

Zwiążłe o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----

Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----

6. Koszty Procesu	
--------------------------	--

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	- apelacja obrońcy oskarżonego okazała się w całości bezzasadna, zatem zgodnie z art. 636 § 1 kpk oskarżony ponosi koszty sądowe postępowania odwoławczego w całości. Warto podkreślić, że z przepisu art. 636 kpk wynika zasada obciążenia osób skazanych kosztami sądowymi, zaś odstępstwo od niej winno mieć wyjątkowy charakter, uwarunkowany istnieniem przesłanek z art. 624 § 1 kpk (wyrok SA we Wrocławiu z 18.06.2019 r., II AKa 92/19, LEX nr 2718331). Oskarżony jest osobą stosunkowo młodą, niemającą nikogo na utrzymaniu, z dużymi perspektywami zatrudnienia z racji swego wykształcenia. W tej sytuacji niezasadnym byłoby zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych. Wobec powyższego na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) oraz § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 663) zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 440 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	wymiar kary

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana